

Список використаних джерел:

1. Дикий О.В. До питання вивчення злочинності на сучасному ринку житлової нерухомості в Україні // Актуальні проблеми держави і права. 2012. С. 586-592.
2. Шевчук В.М. Тактична операція як різновид тактико-криміналістичних комплексів // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2013. № 5. С. 248-252.
3. Журавлев С.Ю. Противодействие деятельности по раскрытию и расследованию преступлений и тактика его преодоления: Автореф. дис... канд. юрид. наук. / Нижегородская высшая школа. Нижний Новгород, 1992. 18 с.
4. Брусницын Л.Б. Международно-правовые и конституционные основы обеспечения безопасности лиц, содействующих уголовному правосудию / Л.Б. Брусницын // Государство и право. 1996. № 3. С. 100-109.
5. Зеленецкий В. С. Обеспечение безопасности субъектов уголовного процесса / В. С. Зеленецкий, Н.В. Куркин. Х.: КримАрт, 2000. 404 с.
6. Щур Б.В. Тактика усунення протидії розслідуванню злочинів, що вчиняються організованими злочинними групами. Автореф. дис... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / Б.В. Щур. Харків: Національна юридична академія юридична академія імені Ярослава Мудрого», 2005. 20 с.
7. Закон України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» від 23 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України, 1993. – №11. – Ст. 51.

Обшалов Сергій Володимирович,
декан факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ
(ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ)**

Євроінтеграційні процеси, що відбуваються в Україні, зумовлюють необхідність реформування правоохоронної системи з огляду на рівень й тенденції розвитку цих органів в європейських державах. Кризові явища, які спостерігаються протягом останніх років в політичній, економічній та соціальній сферах України, що супроводжуються стійкою тенденцією до погіршення криміногенної обстановки на Сході країни, створили підґрунтя для формування й виникнення якісно й кількісно нових видів діяльності кримінальних угруповань на території усієї держави. Під час системно-

структурної перебудови центральних відомств, правових, організаційно-функціональних та інституційних змін в органах влади й управління, судових і правоохоронних органах намічаються негативні тенденції криміналізації суспільства й зростання організованої злочинності, яка дедалі набуває все більш загрозливих форм.

Подальший розвиток теорії і практики оперативно-розшукової діяльності передбачає підвищення професійно-освітнього рівня працівників Національної поліції України, навчання особового складу виконанню оперативно-розшукових завдань за нових соціальних умов та ефективного використання роботи працівників оперативних підрозділів у кримінальному судочинстві.

Статистичні дані свідчать про те, що більшість не доведених до суду кримінальних проваджень мають основні недоліки саме на стадії порушення. Суттєвими є й випадки неправильної фіксації інформації, приєднання до матеріалів провадження матеріалів та речей, що надаються у якості доказів.

Суттєве зростання кількості злочинів, насамперед тяжких й особливо тяжких, демонструє нездатність оперативних підрозділів Національної поліції протистояти цим негативним явищам. Результати опитування оперативних працівників поліції України свідчать, що така ситуація зумовлена передусім ліквідацією підрозділів Управління боротьби з організованою злочинністю (78,5 %), поширенням незаконного обігу зброї, боєприпасів та активізацією кримінальних елементів на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької та Луганської областей (88,3 %), неефективністю роботи агентурної мережі оперативних підрозділів (82,9 %). Практиці відомі труднощі в доказуванні самого факту створення злочинної організації або керівництва нею (зазначили 93,2 % опитаних).

Пошук напрямів удосконалення оперативно-розшукового забезпечення кримінального судочинства, інститутів ОРД та негласної роботи набув доктринального осмислення у наукових розробках як вітчизняних, так і зарубіжних учених: С. В. Албула, Ю. П. Аленіна, К. В. Антонова, Л. І. Аркуші, О. М. Бандурки, В. П. Бахіна, Р. С. Белкіна, В. Д. Берназа, Б. Є. Богданова, В. В. Бойцова, В. І. Василичука, А. Ф. Возного, А. Ф. Волобуєва, В. В. Дарагана, В. О. Глушкова, І. В. Гори, М. Л. Грїбова, О. М. Джужі, Е. О. Дідоренка, О. Ф. Долженкова, В. Г. Дрозд, О. О. Дульського, Г. О. Душейка, О. М. Ємця, В. П. Захарова, В. С. Зеленецького, А. В. Іщенко, О. В. Капліної, Н. С. Карпова, А. М. Кислого, Н. І. Клименко, І. П. Козаченка, В. О. Коновалової, В. А. Колесника, О. Є. Користіна, Я. Ю. Кондратьєва, В. П. Корж, М. В. Корнієнка, О. В. Кириченка, В. С. Кузьмічова, С. С. Кудінова, В. В. Лисенка, Л. М. Лобойка, В. Г. Лукашевича, Є. Д. Лук'янчикова, В. О. Малярової, В. В. Матвійчука, С. І. Мінченка, В. А. Некрасова,

Д. Й. Никифорчука, В. Т. Нора, Ю. Ю. Орлова, В. Л. Ортинського, С. С. Овчинського, М. А. Погорецького, О. О. Подобного, В. Д. Пчолкіна, М. Б. Саакяна, М. В. Салтевського, Д. Б. Сергєєвої, Є. Д. Скулиша, С. М. Стахівського, Р. Л. Степанюка, М. П. Стрельбицького, В. Є. Тарасенка, Р. В. Тарасенка, О. Ю. Татарова, В. В. Тіщенко, Л. Д. Удалової, В. Г. Уварова, В. І. Фаринника, І. Ф. Хараберюша, В. Г. Хахановського, М. С. Цуцкірідзе, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського, Ю. М. Чорноус, В. В. Шендрика, В. Ю. Шепітька, М. Г. Щербаковського, О. Г. Шило, М. Є. Шумила, П. В. Цимбала, О. О. Юхна, М. П. Яблокова та ін.

Наукові праці згаданих учених мають фундаментальний характер і становлять теоретичне підґрунтя для вдосконалення різних аспектів оперативно-розшукового забезпечення кримінального судочинства в Україні.

Необхідність здійснення оперативно-розшукового забезпечення кримінального судочинства, насамперед, обумовлена тим, що воно сприяє найбільш успішному вирішенню завдань попередження, розкриття та розслідування злочинів шляхом встановлення джерел інформації про обставини його вчинення (можливих свідків у справі, місць знаходження викраденого майна, знарядь злочину), визначення найбільш доцільного часу проведення слідчих (розшукових) дій і застосування тактичних прийомів, фіксації оперативно-розшукової інформації, яка може мати доказове значення, перевірки доказів тощо.

Недоліки оперативно-розшукового супроводження кримінального провадження певним чином зумовлені недостатньою регламентацією цієї діяльності як на законодавчому, так і підзаконному рівні. Це у свою чергу впливає на практику його здійснення, яка здебільшого залежить від суб'єктивного ставлення до нього як безпосередніх виконавців, так і керівників оперативних підрозділів. Але комплексного вивчення та дослідження питання оперативно-розшукового забезпечення кримінального судочинства не проводилось і має цілу низку невирішених проблем.

Приловський Володимир Володимирович,
здобувач Науково-дослідного інституту
публічного права

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ОДНОЧАСНОГО ДОПИТУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ В ПРОТИПРАВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Проведення одночасного допиту раніше допитаних осіб під час розслідування втягнення неповнолітніх в протиправну діяльність є досить важливим як в розрізі встановлення психологічного контакту з